



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

Τιμή ἑτησίᾳ τῆς Εφημερίδος ἐντός τῆς ἐπιχρητέιας Δραχ. 30 καὶ ἐκτὸς 36. Εκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος κατὰ Σάββατον.

Τιμή καταχωρήσεως διὰ τὰ δικαστικά λεπτὰ 15 δι' ἐκάστην γραμμὴν

Δι' συνδρομαὶ γίνονται εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον· εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη παρὰ τοῖς ἐπιφορτισμένοις φιλοῖς.



Ὡσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμῖβρει τοὺς ἐνψυχοτάτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσίτελεῖ τοὺς φρονιμωτάτους καὶ δικαιοτάτους προεστάναι τοῦ πλήθους. (Ἀριστοτέλης)



ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ὁ ἰ. Παρισίαις ἀνταποκριτὴς μας μᾶς διεύθυνε διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου, τοῦ ἐσχάτως προελθόντος ἐκ τῆς Μασσαλίας, φύλλον νεοφανοῦς ἐφημερίδος ἐκεῖσε ἐκδιδομένης καὶ φεροῦσης τὸν ἐξῆς τίτλον. **« ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ, ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ, ἌΝΕΥ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ, ΚΑΙ ἘΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ »**.

Τὸ φύλλον αὐτὸ περιέχει ἀποσπάσματα τοῦ ἐν Παρισίαις νεωστὶ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ συγγράμματος ὑπὸ τὸν τίτλον **REVUE ORIENTALE**. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀρκετὰ περιέργα τὰ ἐν αὐτῷ καταχωρημένα ἄρθρα, μετεφράσαμεν καὶ δημοσιεύομεν πρὸς τὸ παρὸν τὰ ἐπόμενα δύο, ὑποσχόμενοι πρὸς τοὺς κυρίους συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας μας, ὅτι διὰ τῶν ἐπομένων φύλλων μας θέλομεν δημοσιεύσει καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν τῶν ἄρθρων εἶναι διακηρύξις τοῦ ἐκδότου πρὸς τοὺς Μουσουλμανικοὺς λαοὺς, τὸ δὲ δεῦτερον περιστρέφεται εἰς τὰ τῆς Κριτικῆς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Πρὸς τοὺς Μουσουλμανικοὺς λαοὺς.

Λαοὶ ἐπαῖδοι τοῦ **Μωάμεθ!** οἵτινες ἤλθατε ἀπὸ τὰ ἐνδόπρα τῆς Ταρταρίας διὰ νὰ βροφῆτε ἐπὶ αὐτῶν τῶν ὠραίων τόπων, τοὺς ὁποίους πρὸ πολλῶν ἤδη αἰῶνων ἀσπλάγχνω ἱρημόνετε καὶ ληλατεῖτε. Σεῖς Μουσουλμάνοι! ἀκούσατε τὴν φωνὴν μου. Ἡ βασιλεία σας τετέλεσται πλέον. Οἱ Χριστιανοὶ πάσης αἰρέσεως διαρρήγνυσον τὰ δεσμά των καὶ ἡώρα τῆς ἀνεξαρτησίας των ἐρῆσεν ἡδὴ. Ταχύνατε νὰ ὑποταχθῆτε εἰς τὸν κοινὸν νόμον ὅστις θέλει οἶς προστατεύσει. Ταχύνατε νὰ ἐγκαταλείψετε πλέον τὰς τυραννικὰς καὶ κραιφναστυτικὰς ἐξαιτίας σας, διὰ νὰ θεωρῆτε τοῦ λοιποῦ ὡς ἀδελφοὺς σας τοὺς διαφόρους τῆς Τορκικῆς λαοὺς. Ἡ

ἐπιμονὴ δὲν θέλει εἶσθαι τοῦ λοιποῦ δι' ὑμᾶς Μουσουλμάνοι! εἰμὶ βεβαίως αἰτία τῆς δυστυχίας καὶ τῆς κατ' ἀστροφῆς σας.

Τὸ πᾶν θέλετε κερδίσει διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τὴν ὁποῖαν διακηρύττομεν· εἰς αὐτὴν θέλετε χρεωστῆ τὸ ἀπόλυτον πρὸς τὰς οἰκογενεῖάς σας, πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἰδίους καὶ πρὸς τὰς ἰδιοκτησίας σας σέβας, αἱ ὁποῖαι μέχρι τῆς σήμερον ὑπόκεινται εἰς τὴν διακρίσιν αὐθαίρετου Κυβερνήσεως. Εἰς αὐτὴν θέλετε χρεωστῆ τὴν εὐτυχίαν τοῦ νὰ ἐργάζεσθε ἀσφαλῶς καὶ ἐλευθέρως πρὸς αὐξήσιν τῆς περιουσίας σας, ἥτις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων θέλει μεταβαίνει ἀκεραία εἰς τοὺς κληρονόμους σας· Εἰς αὐτὴν θέλετε χρεωστῆ τέλος πάντων τὴν γλυκυτάτην εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ζῆτε ἀφθίως μεταξὺ εὐγνωμονούντων λαῶν, καὶ τοῦ νὰ συγχωνευθῆτε μετ' αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματίζετε ἓνα μόνον λαὸν ἀφοσιωμένον εἰς τὴν πατρίδα του.

Τότε, ὅτε θελήσας ὁ θεὸς νὰ τιμωρῆσῃ τοὺς χριστιανοὺς οἶς μετεχειρίσθη ὡς ὄργανα τῆς ὀργῆς του, ἐνηργήσατε καθ' ἑλὴν τὴν ἕκτασιν τὴν ἐκδικητικὴν ἀπιστολήν σας, καὶ ὅπου ἐπατήσατε τοὺς πόδας σας εἰσῆζατε φρικτὴν δουλείαν ἐπὶ ἱρεπίων βρεγμένων ἀπὸ αἶμα καὶ δάκρυα. Πανταχοῦ ἡ παρουσία σας ὑπῆρξε σημεῖον καταστροφῆς, καὶ οἱ δυστυχεῖς χριστιανοὶ εἴτε ἐπιπτον παμπληθεὶ ὑπὸ τὰ στόματα τῶν μαχαϊρῶν σας, εἴτε ὑπέκυπτον εἰς τὸ βῆρος τῶν ἀλύσων σας. Σήμερον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι χριστιανοὶ καταταθλιμένοι τόσους ἤδη αἰῶνας εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου. Καὶ οὗτοι μὲν εἰ. αὶ κύριοι τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Κόσμου, ὑμεῖς δὲ οἱ τοσοῦτον ἰσχυροὶ καὶ τοσοῦτον φιβεροὶ ἄλλοτε, δὲν εἰσθε πλέον εἰμὶ σκια, τὴν ὁποῖαν ἡ θελήσις των μόνη δύναται ν' ἀφανίσῃ διὰ παντός. Καὶ βεβαίως ἂν οἱ χριστιανοὶ ἀπέδιδον κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἠθέλετε ἐκλείψει ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἄλλ' εὐλογεῖτε ὦ Μουσουλμάνοι! τὸν ἅγιον νόμον μας ὅστις σας ὑπερασπίζει· διότι ἂν τὸ Κοράνιον δὲν διατάττει διὰ τὰς ἄλλας λατρείας εἰμὶ θάνατον καὶ ἀλύσεις, τὸ Εὐαγγέλιον μᾶς παραγγέλλει ἀπ' ἐναντίας ν' ἀγαπῶμεν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἀδελφοὺς, νὰ συγχωρῶμεν τὰ ἀμαρτήματά των καὶ νὰ τοὺς καταταίνωμεν εὐτυχεῖς φωτίζοντές τους. Ὁ νόμος τὸν ὁποῖον σας προσφέρομεν εἶναι νόμος τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ταχύνατε λοιπὸν, σας τὸ ἐπαναλέγω, νὰ ὠφεληθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπιεικειάν του. Ταχύνατε νὰ σφιγθῆτε τὴν χεῖρα τὴν ὁποῖαν γενναίως ἀποστρίψον πρὸς ὑμᾶς οἱ παύ

τοδύναμοι χριστιανοί. Ἄς μὴ σὰς παρασύρουν ἢ κενοδοξία εἰς τὸ νὰ παροξύνετε τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν των, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὁποίας θέλετε διασκορπισθῆ παραυθῆς, ὡς διασκορπίζεται ἡ κόνις ὑπὸ τῆς θυαίλης. Ἀκούσατε λοιπὸν Μουσουλμάνοι! τὴν φωνὴν μου, ἥτις σὰς προσφέρει δύο τινα, ἢ τὴν εὐημερίαν σας, ἢ τὴν πτώσιν τῆς αὐτοκρατορίας σας ἐκλόξατε!

Ἦτον ἤδη συνθεμένη ἡ προῦσα διακήρυξις ὅταν ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ Κύριος Πρέσβυς τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἄλλων δυνάμεων εἶχον λάβει διακοίνωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἀ. Γ. τοῦ Σουλτάνου Ἀβδουλ Μεδζίδ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παρὰ τὴν Κρήτην, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν πρωτίτων λιμένων ταύτης τῆς νήσου ἧτοι τῶν Χανίων, τῆς Σούδας, τῆς Ρεθίμου καὶ τοῦ Ηρακλείου. Ἡ διακοίνωσις αὕτη χρονολογούμενη τὴν 26 Σεπτέμβριου τοῦ ἔτους 1251. ἧτοι ἀπὸ τὴν 6:18 Ἀπριλίου 1841 διαλαμβάνει ὅτι θέλει γίνεαι ἐναρξίς τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου τὴν 15 Μαΐου καὶ τ. λ.

Εἶπομεν διὰ τοῦ τρίτου φυλλαδίου μας, καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα δὲν ἐτυνίστατο εἰς μόνον τὰς διαφορὰς αἰτίας ἐμπήρησιν μεταξὺ τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, ἀλλ' ὅτι ἐτυνίστατο πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν βασιλιάδων, ἀνευ τῆς ὁποίας κἀνὲν ἄλλο αἰτιολογήσατε μέτρον δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πτώσιν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας; ταύτην δὲ τὴν γνώμην μας εἰκαίνομεν ἐντελῶς τὰ τελευταία συμβάντα, διότι ὅλοι αἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ τουρκικαὶ ἐπαρχίαι εὐρίσκονται ἤδη εἰς ταραχὴν, καὶ ἄλλαι μὲν ἐξ αὐτῶν ἐπανεστάτησαν, ἄλλαι δὲ εὐρίσκονται εἰς κίνησιν, πρὸδρομὸν γενικῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα κατὰ τῆς Κρήτης, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπέδεικνυε πόσον εἶναι ἰσχυρὰ ἡ ἐπανάστασις τῆς νήσου ταύτης, ἔχει σκοπὸν νὰ μᾶς ἀναγγεῖλλη ἄραγε τὴν ἀνάγκην τῶν αἰματηρῶν σκηνῶν, τῶν ὑπῆλων ἢ ἑλλὰς ὑπῆρξε διὰ πολλὸν καιρὸν ἐλευθὸν θέαμα; Ἡ Πόρτα ἀπαίτει ἄραγε νὰ συμπράξῃ μετ' αὐτῆς ἡ Εὐρώπη εἰς σφαγὰς, θανάτους μὴ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι κατερῆμωσαν τὴν δυστυχεῖ Χίον; θέλει ἀποφασίσαι ἄραγε νὰ ἐπεμβῇ ἡ Εὐρώπη ὅταν πέσωσιν εἰς τούτην τὴν βάρβαρον πάλιν μυριάδες θυμάτων, διὰ νὰ κανονίσῃ ἐναντίον τῶν ἀπαρᾶραπτων νόμων τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν, τοῦ θρασεῖ τῆς ὑποταγῆς αὐτῶν τῶν ἐπαναστατῶν;

Ταῦτα εἶναι τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐνώπιον τοιούτων συμβεβηκότων πρέπει νὰ κἀμῶσι, καὶ τὰ ὁποῖα ἀναμφιβόλως κἀμουν μὲ λυπηρὰν ἀπορίαν οἱ φίλοι τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἡμεῖς πρὸ πάντων, οἱ παρακινήθεντες ὡς ἐκ τῆς πεποιθήσεώς μας νὰ ὑπερασπίσωμεν τούτον τὸν τοσοῦτον ἐνδιαφέροντα ἀγῶνα, ἐκυριεβλήμεν ἀπὸ ζωηρὰν κίνησιν εἰς τὴν ἀγγελικανταύτην, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐξηγήσωμεν, ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον, τὰς ἰδέας μας, αἱ ὁποῖαι θέλουσι γίνεαι δεκταί, τὸ λέγομεν μετὰ βεβαιότητος, ἀπὸ ὅλου τοῦ ἐναρέτου ἀνθρώπου παντὸς τόπου, καὶ ἐπ' αὐτῇ τῇ πεποιθήσει λέγομεν. Ἄν αἱ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἠδυνήθησαν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς γενικῆς εἰρήνης, καὶ ἐπὶ τῇ παρακλήσει τοῦ Σουλτάνου νὰ συμπράξωσι διὰ τῶν ὀπλων των, καὶ διὰ τῆς ἠθικῆς ἐπιβράσεως των εἰς τὸ νὰ ὑποτάξωσιν ἓνα ἀνυπότακτον

ὑπῆρέτην, δύναται ἄραγε νὰ συγκατανεύσωσιν (σεβόμενοι ἀνευ συνθήκης τινὸς τὸν ἀποκλεισμόν, ὅστις ἐκοινοποιήθη πρὸς αὐτὰς) εἰς τὸ νὰ συμπράξωσιν ὄχι μόνον ὑπὲρ τῆς ὑποταγῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς σφαγῆς τῶν Χριστιανῶν τῆς Κρήτης, τῶν ὠπλισμένων νῦν ὑπὲρ τοῦ ἱερωτέρου ἀγῶνος;

Τοιαύτη διαγωγὴ θέλει εἶσθαι ἀτιμία, δὲν δευλιῶμεν νὰ τὸ εἴπωμεν, ἥτις θέλει κατατρίχνη τὴν παραῦσαν ἐποχὴν ἐνώπιον τῶν μεταγενεστέρων γενναίων.

Ἡ κραταιὰ Χριστιανοσύνη . . . ἡ ἐξουενισμένη Χριστιανοσύνη, ἥτις διὰ μιᾶς μόνης λέξεως δύναται νὰ κατευνασθῇ διὰ παντὸς τὰς θυαίλας αἰτίας, βροντοῦσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ἰσχυρίαν τοῦ Κόσμου, δὲν θέλει ἀναγνωρίσει τὸν ἀποκλεισμόν τούτων χωρὶς ν' ἀρνήσῃ τὸν Θεὸν, καὶ νὰ ἐπισύρῃ εἰς ἑαυτὴν αἰώνιον κατατρίχνην καὶ ἐντροπήν, ἂν δὲν προκητῇ αὐτοῦ διακήρυξις τοῦ Σουλτάνου περὶ ἀπελευθέρωσης τῶν Χριστιανικῶν καὶ Ἰσραηλιτικῶν λαῶν κατ' ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν του.

Τότε μόνον δύναται τὰ Εὐρωπαϊκὰ Μυστικοσυμβουλία νὰ δεχθῶσι τὴν διακοίνωσιν αὐτοῦ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὅταν ἀφοῦ ἐντελῶς ἰκανοποιήσωσιν οἱ Χριστιανοὶ ἠθέλων ἐπιμείνει εἰς τὴν ἐπανάστασιν των. Ἐνόσφ ὅμως ἡ διακοίνωσις αὕτη εἶναι ἔργον τῆς βαρβάρου Κυβερνήσεως μιᾶς καταδυναστευτικῆς φυλῆς, ὄχι μόνον δὲν χρεωστοῦν νὰ τὴν ἀναγνωρίσωσιν, ἀλλ' ἐπ' ἐναντίας χρεωστοῦν ν' ἀρίσωσιν ἐλεύθερα τὰ μέσα εἰς τοὺς Χριστιανοὺς διὰ νὰ βοηθήσωσι τοὺς ἀδελφούς των. Ἄλλοίμονον! ἂν αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης ἠθέλων μᾶς ἐπιβάλοι τὸ δεινὸν θέαμα, τοῦ νὰ τὰς εἶδωμεν θρηθούσας τοὺς Μουσουλμάνους, εἰς τὸ νὰ χαλκεύωσιν ἐπιπλέον τὰς ἀλύσει, τῶν ἐν βόρῳ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐλευθερίας; ἐπανατιτησάντων ἀδελφῶν μας.

Ἄν τὶ ναῦται τῆς Εὐρώπης μείνωσιν ἀκίνητοι ἐνώπιον τῶν φρικωδῶν σφαγῶν, τὰς ὁποῖας μέλλουσι νὰ κἀμῶσιν οἱ τουρκοὶ ὑπὸ τὴν σκέπῃ τῆς οὐδετερότητος, ἥτις θέλει τοὺς ὑπερασπίσῃ.

Ἄν οἱ Χριστιανοὶ καὶ Ἰσραηλιτικοὶ τῆς Εὐρώπης λαοὶ δὲν ἐξηγήσωσι μεγαλοφῶνως τὴν γενναίαν ἀγανάκτησιν των κατὰ τῶν Κυβερνήσεών των, καὶ ἂν αὐταὶ ἀρίσωσι μὲ ἀναλγησίαν μόνον καταφύγιον εἰς τοὺς δυστυχεῖς τούτους λαοὺς, τὸν ἐνδοξὸν θάνατον, διὰ ν' ἀπαλλαγθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπονεϊδίστον δουλείαν, ἥτις διὰ πολλὸν καιρὸν τοὺς μαστίζει.

Καὶ τελευταῖον ἂν ὁ κληρὸς δὲν παρακινήσῃ τὰς Κυβερνήσεις δι' ἐλέημων προσκλήσεών του, νὰ μὴ συγχωρήσωσι νὰ σφαγῶσιν ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας Χριστιανικοὶ λαοί, καὶ νὰ καταπατήθῃ καὶ βεβηλωθῇ τὸ ἅγιον καὶ σεβαστὸν σημεῖον τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου γονυπετοῦν καθέκασταν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐνόμιζε σήμερον τοὺς δυστυχεῖς τούτους λαοὺς εἰς τὸν ἱερόν των ἀγῶνα.

Ἄλλὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι φρικῶδες! Ἄλλὰ τότε δὲν θέλουσι εὐρεθῆ λέξεις εἰς κἀμίαν γλῶσσαν ἰκαναὶ νὰ κατασφύρωσι τὴν τοιαύτην διαγωγὴν! . . . Ἄλλὰ τότε πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἠθικὴ ἐπὶ τῆς γῆς. Ὅτι τὰ εὐγενέστερα καὶ ἱερώτερα αἰσθήματα δὲν εἶναι εἰμὴ μάταιαι λέξεις. Ὅτι πλέον αἰσχροὺς ἐγώσιμος βασιλεὺς εἰς τὸν κόσμον. Ὅτι ἡ πολιτικὴ εἶναι ἀτιμία. Ὅτι ἡ θρησκεία καὶ ἡ φιλανθρωπία δὲν εἶναι εἰμὴ προφάσεις. Ὅτι ἡ λατρεία εἶναι ψεῦδος, κερδοσκοπία καὶ μέσον τοῦ νὰ καρ-

πάνται οἱ χωρὶς καρδίαν, χωρὶς πίστιν καὶ χωρὶς συνειδή-
σιν ὑποκρίται ἀπὸ τοῦ ἀμαθείς καὶ εὐπίστους λαοῦ, καὶ
ὅτι τὸ πᾶν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον εἶναι ἐγκαταλελειμμένον
εἰς τὴν ἀποστασίαν καὶ τὴν χαμέρπειαν.

Ἡμεῖς ὅμως δὲν πιστεύομεν ὅτι τοιαύτη τις λυπηρὰ
σύγκρουσις ἰδιωτικῶν συμφερόντων δύναται νὰ προχωρήσῃ
τοσοῦτον, ὥστε νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἰδῶμεν τοιοῦτον ὑλιθερόν
θέαμα, μῆτε ὅτι τὸ κληρὸς καὶ οἱ λαοὶ θέλουν μείνει ἀλλήλοι
καὶ ἀδιάρθοι, μῆτε τέλος πάντων ὅτι αἱ δυνάμεις θέλουν
τεθαπθῆ ἕνα τοιοῦτον ἀποκλεισμὸν ἄνευ ὄρων, ὅτι δὲν
δύνανται νὰ κάμωσι τοῦτο ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐντίμως, εἰμὴ ὅταν
ἴδῃ ἤθελεν ὑπάρχει πλέον εἰς τοὺς Χριστιανούς καμμία
αἰτία ἐπαναστάσεως, διὰ τῆς πλήρους καὶ ἐντελοῦς ἀπελευ-
ερώσεώς των, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως δηλαδὴ τῆς ἀστυκῆς
καὶ πολιτικῆς ἐξότητος κτλ. κτλ.

Ἀπόστολοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ! Ἰπουργοὶ τῆς Χριστιανικῆς
λατρείας! Λαοὶ οἵτινες εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὴν
σὸτητα χρεωστεῖτε τὴν εὐτυχίαν τὴν ὅποιαν ἀπελαμβάνετε
! Βοηθήσατέ μας νὰ καταπείσωμεν τοὺς ἀρχηγούς των
θῶν, τοὺς προεδρεύοντας ἐπὶ τῆς εἰμαρμένης τῆς Χριστιανικῆς
κοινωνίας, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχωρήσωσι νὰ βλαφθῇ πιστῶς
ἡ δόξα τῆς θεοσεκείας καὶ τὸ σέβας τὸ ὅποιον ἐμπνέει αὐτῇ,
καὶ θέλετε εἶδει τότε, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις, ὅποιαιδήποτε καὶ
ἴσως ἦναι αἱ μυστικαὶ εὐχαίτων, θέλουν ἀναγκασθῆ ὑπὲρ τοῦ
συμφερόντος τῆς γενικῆς εἰρήνης, νὰ βραδύσωσιν ἐπὶ τῆς
προσέτι τῆς ἀμεταβλήτως ἐγγαρχήσεως ὑπὸ τῆς θεοσε-
κείας, τῆς φιλάνθρωπιᾶς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Τυχροδούμον τῆς Γαλλίας.

Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ανατολῆς εἶναι πολὺ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ
κωλυθῶσιν ὡς περιτριμμένα· τοῦτο δὲ τοσοῦτον τὸ αἰσθη-
νταὶ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αγγλίας ὥστε
ἀποκλυθῶσιν, νὰ ἐτοιμάζωνται εἰς πλῆν. Ἡ φρεγάδα,
ἀνδρομέδῃ διοικουμένη ὑπὸ τοῦ κυρίου Δαχουενώτ πλοίαρχου
δικρότου ἐφθάσεν εἰς τὴν Τουλώνην ἀπὸ τὸ Βρέξ καὶ
εἰρημένοντι προσέτι δύο ἄλλα δίκροτα. Ὁ Ναύαρχος
κύριος Λα — Σούσσε ὀδηγεῖ ἤδη εἰς δίκροτα, θέλουν δὲ μείνει
εἰς τὴν Τουλώνην ἕτερα δεκατέσσαρα δίκροτα, ἐκτὸς εἰκοσι
εργαζῶν καρβέτων καὶ βρικίων. Ὁ κύριος Παλιερσπὼν
παύσεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξασθενῇ τὸν στόλον τῆς Μεσογείου, καὶ
ἀπλοῖα ἄτινα ἐμελλον νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Αγγλίαν,
ἐπίσης δὲ καὶ ἐκεῖνα ἄτινα εἶχον φθάσει εἰς τὴν Γιβραλτάρην
ἐλαθὸν διαταγὰς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Μελίτην.

Διαφημίζεται πάντοτε ὅτι ὁ Λόρδος Ποντομῦ ἀνα-
κλιεῖται ἀπὸ τὴν Κυβερνήσιν του, ὁ δὲ κύριος Ποντομῦ
ἔχει εἰς τὴν θέσιν του. Το Αγγλικὸν κόμμα βραδύουργε
καταπαύστωσ ἐντὸς τοῦ Διδανίου, εἰς τρόπον ὥστε λέγεται
τι ὁ Ρεσχίτ Πασσᾶς θέλει θριαμβεῦσαι ἐκ νέου διοριζόμενος
Βεζύρη.

Οἱ φίλοι τοῦ Ρεσχίτ Πασσᾶ διασπείρουσ διαφόρους φη-
μας κατὰ τοῦ Σουλτάνου, τὸν ὅποιον χαρακτηρίζουσ ὡς μέ-
θυσον. Ὁ Ρεσχίτ Πασσᾶς εἶναι ἐρωτευμένος μετὰ τὴν Βασιδέ.
Ὅλαι αἱ φήμες αὗται τείνουσ εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι ἀναγκ-
αίων παρ' ἄλλοτε τὸν Ρεσχίτ Πασσᾶν. Ὁ Ραφαῆτ Πασσᾶς
σέβεται κάλλιστα, καὶ ἐνασχολεῖται εἰς τὸ νὰ ἐλύσῃ εἰς
αὐτὸν τὴν ἀγάπην τοῦ ἔθνους· δεικνύεται δὲ ἐνταυτῷ πολὺ
νεργητικὸς εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις του μετὰ τῆς διπλω-
ματίας. Τὸ ἰδιωτικὸν πολιτεύμα του εἶναι ἀμεμπτον. Ἡ
βασιδέ εἶναι μία ἐξαιρετος Προγκιπέσα ἣτι· διευθύνει τὸν
Σουλτάνον υἱὸν τῆς.

— Κωνσταντινούπολις. (ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλλήλ.)

Διάφοροι σημαντικοὶ Εὐρωπαῖοι ἀποπέλλουσ σήμεραν
διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ Ἀτμοπλοίου ἕνδεκα περίπου χιλιάδας
φλωρία εἰκοστάρια πρὸς βοήθειαν τῶν Κρητῶν· περιμένοντι
δὲ μεγάλα καὶ σημαντικὰ χρηματικὰ βοηθήματα ἀπὸ δια-
φόρους ἀρκτικῆς πόλεις, ἐκ μέρους πολλῶν φιλάνθρωπων καὶ
φιλελευθέρων ἰδιωτῶν.

Τὸ Διδανίον εὐρίσκεται εἰς κίνησιν, εἰς ταραχὴν, εἰς ἄκραν
ἀμφιγανίαν ὡς ἐκ τῶν διαφόρων συμβάντων ἐντὸς τοῦ Ὀλω-
μανικῆς Κράτους, καὶ προσέτι εἰς παντελῆ χρηματικὴν ἀνά-
γκην. Διὰ νὰ δινηθῇ νὰ ἐφοδιάσῃ ἀπὸ τροφίμα τὰ ὀλίγα
πλοῖα, τὰ ὅποια κατὰ τῆς Κρήτης διεύθυνε μετὰ περίπου χιλί-
ους ἀλλιέστάρους στρατιώτας, ἠγόρασεν ὑπὸ πίστωσιν ἀπὸ
τοῦ μπακκαλίδου καὶ ἄλλου; ἐργαστηριάρχου τὸ ἀναγκαῖον
πρᾶγμα καὶ ἄλλας τροφάς.

Ὁ Σουλτάνος ἐζήτησε δάνειον ἀπὸ τὸν Πασσᾶν τοῦ Τοπ
χανᾶ, ὅστις λέγεται ὅτι εἶναι ὑπέρπλοτος, ἀλλ' οὗτος ὄχι
μῖνον ἐπροφασίσθη ὅτι δὲν ἔχει χρήματα, ἀλλὰ προσέτι
ἐπρόβλεψε νὰ στείλῃ ἀλλαγῶν τοὺς θησαυροὺς του. Ἐν τοῖ-
τοις οἱ κύριοι Ῥάλλης καὶ Σκυλίτζης, ἃς ἦναι καλὰ, ἐδάνει-
σαν, ὡς λέγεται, εἰς τὴν Κυβέρνησιν δύο καὶ ἡμισυ ἑκατομύ-
ρια γροσίων, ὑποσχεθέντες νὰ δανείσωσι μετὰ δύο μῆνας
καὶ ἕτερα τρία ἡμισυ ἑκατομύρια.

Διάφορα πλοῖα ἐστῆλθον εἰς τὸν Βῶλον καὶ τὴν Πρέδε-
ζαν διὰ στρατολογίαν κατὰ τῆς Κρήτης· ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ,
διότι οἱ Τούρκοι αὐτῶν τῶν μερῶν ἐπιθυμοῦσ νὰ μὲνωσιν εἰς
τὰ ἴδια καὶ ἰδίως οἱ Ἀλβανοὶ, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς κατὰ-
στασιν ἐπικινετοῦ ὡς λέγεται μετὰ βεβαιότητος, ὥστε
οὐδὲ χιλίους στρατιώτας δύναται πλέον νὰ στείλῃ ὁ Σουλ-
τάνος κατὰ τῆς Κρήτης.

Ὅσοι ἐκ τῶν Βουλγάρων Χριστιανῶν ὑπετάχθησαν εἰς
τοὺς Τούρκους ἀπέθανον ἐν στόματι μαχαίρας, ἡ δὲ ἐπι-
ζῶντες ἀρκετοὶ τὸν ἀριθμὸν κατέχουσ τὰ ὀκτὸ μέρη, καὶ
πολεμοῦσ ἀκαταπαύστωσ. Καὶ ἡ Σερβία εὐρίσκεται εἰς
ἀνησυχίαν καὶ κίνησιν.

Τὸ Ὀλωμανικὸν Κράτος ἐν γένει εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐσχά-
την παραλίαν. Παντοῦ ἀκούονται πράπανα, κινήσεις καὶ
ἐπαναστάσεις. Παντοῦ βασιλεύει ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος, ἀπὸ
παντοῦ τέλος πάντων ἐξέλειπεν ἡ ἡσυχία, οἱ δὲ δυστυχεῖς
ἀδύνατοι καὶ ἀοπλοὶ Χριστιανοὶ, τρέμουσ ὡς οἱ λαγωοὶ ἐνώ-
πιον τοῦ κυνηγοῦ.

— Σμύρνη. (ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλλήλ.)

Οἱ Τούρκοι εἶναι τοσοῦτον ἐξητριωμένοι καθ' ἡμῶν τῶν
Χριστιανῶν ὥστε καθ' ἑκάστην μὲς φοβερίζουσ ὅτι θέλουν
μᾶς σφάζει μίσην ἡμέραν ὡς πρόβατα. Ἐσχάτως μάλιστα
ἀπὸ κινήματά των τινὰ ἐλάβομεν δικαίαν ἀφορμὰς νὰ κατε-
τρομάζωμεν.

Τὸ νὰ συμβῇ σφαγὴ ἐνταῦθα κατὰ τῶν Χριστιανῶν δὲν
εἶναι πρᾶγμα νέον. Πολλάκις εἶδεν ἡ πόλις μας τοιαύτας
τροχικὰς σκηνὰς διότι ὁσάκις οἱ Τούρκοι δὲν δύναται νὰ
βλάψωσιν τοὺς ὅσοι τοὺς πολεμοῦσ σφάζουσ τοὺς ἀθώους
καὶ ἀόπλους, ὥστε αὕτη μόνη ἡ ἰδέα εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐμ-
πνεύσῃ φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς δυστυχεῖς Χριστιανούς
κατοίκους τῆς Σμύρνης. Εἶναι λοιπὸν ἐλεεινὴ καὶ τρισκα-
θλία ἡ θέσις μας ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον.

Ὅχι μόνον εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τυρκελίαν ἀλλὰ καὶ εἰς
διαφόρους Ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν
Συρίαν εὐρίσκονται εἰς κατὰστασιν ἐπαναστάσεως οἱ λαοὶ, μὴ
δυνάμενοι νὰ ὑπαφέρουσ τοὺς βαρεῖς φόρους καὶ τὰς κατα-
πίσεις τῶν ὑποκρίτων ἀνεργῶν κατ' αὐτῶν ἢ ἐξουσία καὶ μολον

τοῦτο ἂν προσέξῃ τις εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκδομένας Γαλλικὰς καὶ Ἑλληνικὰς Ἐφημερίδας νομίζει, ὅτι ἡ Τουρκία εὐρίσκεται εἰς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τῆς, ἐν ᾧ πραγματικῶς ἐκατήντησεν εἰς ἀλλοίαν καὶ ἐλευθερὴν κατάστασιν.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Ἀπὸ πολλῶν προσέβη χθές τὸ πρῶτ' ἐνταῦθα ἐξ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης ἐπληροφόρηθημεν τὰ ἐπόμενα.

Ὅτι ὁ Ταχὶρ Πασᾶς μετέφερον ἀπὸ τὰ Χανία εἰς τὸ Ἡρακλείον 1200 τακτικοὺς στρατιώτας, οἵτινες ἐνωθέντες μετὰ τῶν ἀπὸ τῆς Γούρκου καὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων καὶ ἀποτελέσαντες ὅλοι ὁμοῦ σῶμα συγκείμενον ἐξ ὅσων στρατιωτῶν ἐξοπλίσευσαν κατὰ τῶν εἰς Κασταμονίτην εὐρισκόμενων ἐνόπλιον χριστιανῶν 1500. τὸν ἀριθμὸν, οἵτινες ὀλιγώτεροι ὄντες ἀπεσώθησαν καὶ ὀχυρῶν ἦσαν εἰς τὰ μέρη τοῦ Λακίθιου, ἀλλ' οἱ Τούρκοι φοβηθέντες νὰ προσδύσωσι πρὸς καταδίωξίν των ὀπισθοδρόμησαν καὶ ἀπερῶντες ἀπὸ τὰ χωρία Κασταμονίτη, Μοχὸν καὶ Ἄβδου κατέσφαξαν ὅλους τοὺς ὑποταξαμένους ἀόπλους καὶ ἀνυπερασπίστους χριστιανούς, τὰς δὲ γυναῖκας, ἀνήλικα κοράσια καὶ ἀρσενικὰ παιδία ἀτίμησαν ἀπανθρώπως, ἐπιπεσόντες μὲ ἀπαρκαλειγμένον ἀσέλγεια, καὶ ἀνθρωπὸν ἀνά 15 καὶ 20 εἰς πᾶσαν δυτυτῆ γυντίλα, κατεδάφισαν τὰς οἰκίας καὶ τοὺς ἱερεῖς ναοὺς, καὶ ἔχυσαν ὅλα τὰ λάδια καὶ τὰ χρυσία.

Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς μεταχειρίζονται οἱ Τούρκοι τοὺς ὑποτασσόμενους εἰς αὐτούς. Ἀπὸ δὲ τὸ παράδειγμα τοῦτο καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸ τῶν Βουλγάρων ἄς γνωρίσῃ ὁ ἐξευγενισμένος κόσμος, ἂν δύνανται νὰ ἔχωσι κίμνιαν ἀσφάλειαν εἰς δυστυχεῖς Χριστιανοὺς ὑποτασσόμενοι ὑπὸ τοιαῦτα ἄγρια θηρία.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τοῦ Ἑρμῦ τῆς Νήσου Σύρου.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε Συντάκτα, νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, τὴν ἀκόλουθον διατριβήν μου, ἵνα γίνῃ γνωστὴ εἰς τὸ κοινόν τῆς πόλεώς σας καὶ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον, ἡ κατάστασις τῆς πάλαι μὲν εὐκλεῦθς, νῦν δὲ ἀποθρονωμένης ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα καὶ ἀμνηστειῶν τῶν ὀθωμανῶν, Νήσου Κρήτης.

Μετὰ τῶν ἀπειρῶν καὶ μεγάλων ἀθλιότητων ὅσας κατὰ κειρὸς ὑπέφερον ἡ Νῆσος αὕτη ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ κατοίκου τῆς ὀθωμανοῦς, ἦσαν ἐπόμενον νὰ αισθανθῆ καὶ σήμερον τοιαύτης, ἡ καὶ μεγαλύτερας ἀθλιότητος, ἀγκαλᾶ καὶ τὸ ὀθωμανικὸν ἔθνος νομίζεται κοινῶς ἤδη πολὺ περισσώτερον ἐξευγενισμένον ἀπὸ πρότερον, διότι ἐνεδύθη ἀναξίως τὴν τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης ἐνδυμασίαν.

Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπασχοληθῶ εἰς τὴν λεπτομερῆ διήγησιν τῶν ἐξ ἀρχῆς τῆς νεωτέρας ἐπαναστάσεως τῶν φιλελευθέρων Κρητῶν συμβεβηκότων, διότι, ἐνῶ ταῦτα εἶναι ἤδη γνωστὰ εἰς ὅλους, ἤθελα βέβαια ματαίως δαπανήσῃν αρκετὸν καιρὸν εἰς τὸ νὰ ἀναφέρω πράγματα παρελθόντα. Δι' αὐτὸ λοιπὸν τοῦτο ἐρχομαι νὰ σαφειδοποιήσω μὲ μεγίστην λύπην μου ὅτι κατὰ τὴν ἑκτὴν τοῦ Ἰσταμένου μηνὸς συνέβη εἰς τινὰ χωρία τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Νήσου ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ ὀθωμανοῦς εἰς τοὺς ἡσυχούς καὶ ἀνόπλους χριστιανούς.

Τὴν πρῶτην Ἰουνίου, ἡμέραν Κυριακὴν, ὁ Βελῆ Μπέης πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Μυσταφᾶ πασᾶ, ἐπὶ κεφαλῆς χιλίων τακτικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μὲ τρία κανόνια, κα

ἡ Σαῖδ Μπέης μὲ διακοσίους ἀλβανούς, ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου μας καὶ διευθύνθησαν πρὸς τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἡ ἄτακτος τῶν ἐνοπιῶν φρουρὰ ἦτο στρατοπεδεύμενη, διὰ νὰ ἐνωθῶσι μὲ αὐτὴν καὶ νὰ προσβάλωσι τὸ στρατοπέδον τοῦ Γεωργίου Βασιλείου. Φθίχοντες ὅθεν ἠνώθησαν ἅπαντες καὶ ἐκίνησαν κατὰ τὸ εἰρημένον στρατοπέδον, τοποθετημένου ὅπως εἰς τὰ χωρία Ἄβδου, Μοχὸν καὶ Γωνιαῖς, ὅπου παρεθύς ἀνεχώρησαν διὰ νὰ εὑρῶν ἴσως θέσιν ἀσφαλέστεραν διὰ τὸν σκοπὸν. Οἱ ὀθωμανοὶ, συμποσούμενοι εἰς 6.000 περίπου, εἰσῆλθον εἰς τὰ χωρία ταῦτα, ὅπου εὑρον ἀκετούς γοιστιανούς ἀόπλους θερίζοντας τα σπαρτά των καὶ μὴ λαβόντας ποτὲ μέρος εἰς τὴν ὑπέθεσιν. Ὁ Βελῆ Μπέης εἰσῆλθε πρῶτον εἰς τὰ χωρία ταῦτα, καὶ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του ἐνεψύχωσε τοὺς Μουτιδᾶς (προσκυνησμένους) τούτους χριστιανούς, εἰπὼν πρὸς αὐτοὺς νὰ ἡσυχάσωσι καὶ νὰ μὴ φοβηθῶσι, διότι, ἐπειδὴ δὲν ἐλαβὸν μέρος μετὰ τῶν ἀνταρτῶν, δὲν θέλει ἐνοχληθῶσιν. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἡσυχάζον θερίζοντες! καὶ ὅμως οἱ βαρβαροὶ στρατιῶται, τῶσαν οἱ τακτικοὶ καθύσαν καὶ οἱ ἄτακτοι, δὲν ἐπρόσεξαν ποτὲ εἰς τοὺς λόγους τῶν ἀρχηγῶν των, ἀλλ' εἰσελθόντες εἰς τὰ εἰρημένα χωρία, μὲ φελέκδικον πνεῦμα καὶ ὡς θηρία ἡνίμερα, κατέσφαξαν ἀπανθρώπως πολλοὺς χριστιανούς, ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας καὶ ἀμύπολλα βρέθη, καὶ ἐπομένως οἱ μὲ ἠτίμασαν παρθένους, οἱ δὲ ἐσχίζαν τὰς κοιλίας ἐγκύων γυναικῶν καὶ εὐγαλον ζῶντα τὰ ἔμβρυα ὡς τίγρεις, καὶ ἄλλοι κατέφυγον εἰς τὰ λάφυρα, γυμνώσαντες τὰς οἰκίας καὶ ἐκκλησίας.

Δὲν ἀμφιβάλλω, Κύριε Συντάκτα, ὅτι ἡ σκηνὴ αὕτη θέλει φανεῖ εἰς ὅλους τραγικωτάτη! Εἶναι ὅμως περιέργως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ διαγωγή τοῦ Βελῆ Μπέης, διότι, μολον-ὅτι μανθάνομεν ὅτι φέρει αὐστηρὰς Διαταγὰς τοῦ πατρός του περὶ τοῦ ὅτι νὰ μὴ ἐλασθῆ κανεὶς προσκυνημένους χριστιανούς, ἐδέχθη πολλὰς καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους Πλησίον του. Ἄς τὰ ἐλέπουσιν αἱ τρεῖς φιλόανθρωποι μεγάλοι Δυνάμεις!

Χρῆσω τὸ νὰ ὁμολογήσω ὅτι μέχρι τῆς σήμερον ἐφυλάττετο μεγίστη εὐταξία εἰς ὅλην τὴν Νῆσον! οἱ ὀθωμανοὶ τῆς Κρήτης ἐμφυτον ἔχοντες τὸ κατὰ τῶν χριστιανῶν μῖσος τῶν ἄλλων μὴ δυνάμενοι νὰ κάμωσι τὴν παραμικρὴν ἐχθροπραξίαν ἐνεκα τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς τοπικῆς Διοικήσεως, ἐξεφώνουν σὺ εὐχῶς τὴν λέξιν ἀρπετὲ, τούτεστι σφαγὴν, κατὰ τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐβρίπτον τὰ ἐλέμματα των καὶ αὐτὰν ὡς εὐλαῖς πυροβόλων. Ὁ αἰμώδης Ταχὶρ Πασᾶς ἄμα ἐφάσε τοὺς ἐνεψύχωσεν ἀρετὰ διότι φωνάζουσι δημοσίως, εὐρίσκειται εἰς τὴν Νῆσον μας ὁ Κασαπὴς τῶν χριστιανῶν. Τῷ ὄντι, Κύριε Συντάκτα, τὸ προηγουμένον συμβῆν λέγεται θεθαίως ὅτι ἐγένετο κατὰ διαταγὴν του! Ἄς τὰ ἐλέπουσιν αἱ τρεῖς φιλόανθρωποι μεγάλοι Δυνάμεις !!

Ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης, τὴν 7. Ἰουνίου 1841.

Α. Ν.

— Διὰ τοῦ Ἀυστριακοῦ Ἀτμοπλοίου τοῦ προελθόντος ἐνταῦθα ἐκ Πειραιῶς τὴν 12. τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπληροφόρηθημεν μετὰ τινος βεβαιότητος, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ τριεξάστος Βασιλεὺς μας παρεδέχθη μὲ μικρὰς τινὰς τροποποιήσεις τὰς προτάσεις τοῦ κυρίου Α. Μυροκορδάτου, καὶ ὅτι ἐλύθη ἤδη τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὅποιον ἐπασχολήσεν οὐ μικρὸν ὄλον ἐν γένει τῶν Ἑλλήνων τὰ πνεύματα εὐλογημένως εἶπ' ὁ Μυροκορδάτος Βασιλεὺς μας ὅστις ἠδύοκσε νὰ παραδεχθῆ τὰς προτάσεις ταύτας, ἡ πραγματοποιήσεις τῶν ὁποίων μεγάλως θέλει συντείνει εἰς τὸ νὰ ἐνώσῃ τὸν Ὄρον του μετὰ τοῦ ἔθνους καὶ νὰ κραταιώσῃ αὐτὸν, ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐμερίας καὶ εὐδαιμονίας.

Ὁ Συντάκτης Στέφανος Προδρόμου.